

[Elisabeth Arnold]

flade ører til andre børnefamilier i Danmark, hvis man indfører en indtægtsgraderet børnecheck.

Hvis formålet med dette forslag skulle være at dæmpe diskussionen, synes vi, det er et dårligt formål. Hvis formålet skulle være administrative forenklinger, kunne der være noget, der talte for det. Men vi kan ikke se, der kan være administrative forenklinger i det, for der vil stadig være familier, som skal have tilskuddet, fordi de ikke kan udnytte fradraget.

Derfor siger vi fra radikal side nej til dette forslag. Vi synes ikke, det er nogen god idé, og vi kan ikke se, at det kan være andet end camouflage; det vil tilsløre nogle af de faktiske omfordelinger, der er i skattesystemet. Hvis formålet endelig var at dæmpe diskussionen, skulle vi bare fortsætte med at lave endnu flere fradrag, så det blev helt uigennemskueligt for folk, hvad de i virkeligheden gav til hinanden i vort skattesystem. Vi kunne godt tænke os, at man i virkeligheden gjorde det modsatte og sagde: Lad os konvertere nogle flere fradrag til tilskud, så vi kunne få diskussionen frem i lyset, for det har børnechecken jo dog i det mindste medført.

Der kunne være mange andre interessante fradrag, som det kunne være meget spændende at få frem i lyset. Jeg kan blot nævne a-kassekontingent, fagforeningskontingent, fradrag for fagbøger, fradrag for uniform og fri bolig, renter af gæld og andre meget interessante ting, så vi kan få helt klart frem, hvad er det for nogle fordelingsmekanismer, vi har gennem vores skattesystem. Se, det ville være en helt anden diskussion, men det vil måske føre for vidt at tage fat på den i dag.

Men det korte af det lange er, at vi fra radikal side ikke kan støtte det foreliggende forslag, selv om vi hilser diskussionen velkommen.

Kofod-Svendsen (KRF):

Det egentlig principielle spørgsmål – og det synes jeg hr. Lykketoft har sagt velgørende klart – er, om man ønsker, at børnefamilieydelsen virkelig skal være en familieydelse, hvor man sammenligner skattegrundlaget hos en familie med børn med en familie, der ikke har børn.

Skal børnechecken fortsat være en familieydelse, som er uafhængig af husstandsindtægten, eller skal den konverteres til en social ydel-

se, der er indtægtsafhængig? I det spørgsmål er der ingen tvivl om Kristeligt Folkepartis stilling: vi skal selvfølgelig bevare børnechecken som en familieydelse.

Det, jeg er glad for ved dette forslag, er, at CD er med, for repræsentanter for CD – det gælder bl.a. CD's formand, fru Mimi Jakobsen – har jo tidligere sat spørgsmålstejn ved, om det var rimeligt, at også de, der havde høje husstandsindtægter, fik en familieydelse. Men i og med, at CD er med i den udgave, forstår jeg det sådan, at CD her fastholder, at børnefamilieydelsen skal være indtægtsuafhængig.

Det betyder jo, at der er et meget bredt flertal her i Folketinget – alle partier undtagen Fremskridtspartiet – som fastslår, at vi skal bevare børnefamilieydelsen, og det synes jeg er det overordentlig opmuntrende, når vi behandler dette forslag. Det overordnede er nemlig, som skatteministeren også meget rigtigt redegjorde for, at børnefamilieydelsen er en integreret del af skattesystemet, og at vi afviser at gøre den indkomstafhængig.

Jeg er også meget enig i det, hr. Lykketoft nævnte om de økonomiske forskelle, der er som følge af generationsforskellene – der er nogle af os, der tilhører en privilegeret generation, og der er nogle, der er en snes år yngre end os, som ikke gør det – og at vi skal være opmærksomme på det problem i forskellige lovforslag.

Når dette helt overordnede er sagt, kommer vi til det, man kunne kalde en hensigtsmæssighedsbetragtning, og til en mere følelsesmæssig, psykologisk betragtning. Hvad hensigtsmæssigheden angår, synes jeg, at skatteministeren overbevisende har redegjort for, at den ordning, vi har nu, er den administrativt enkleste. Der er ikke noget at vinde ved at gå over fra tilskud til et fradragssystem, og det tæller ganske meget for os. Når jeg har fastslået det overordnede – og det er altså det, der er mit hovedbudskab – så kommer det hensigtsmæssige, og det taler for, at vi bevarer den nuværende ordning.

Hvad angår det følelsesmæssige, psykologiske, har jeg prøvet at forhøre mig i mit eget bagland, og det taler også klart for, at man bevarer den gældende ordning. Ud fra en rent følelsesmæssig, psykologisk betragtning føler man, at man får pengene på en anden måde til børnene. Jeg er godt klar over, at man ikke får flere penge. Derfor siger jeg også, at det ikke drejer sig om en økonomisk betragtning, om man får me-